

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Dagbøger i udvalg 1834-1846

Citation: Kierkegaard, Søren: "Dagbøger i udvalg 1834-1846", i Kierkegaard, Søren: *Dagbøger i udvalg 1834-1846*, udg. af Jørgen Dehs ; Niels Jørgen Cappelørn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1992, s. 359. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kierkegaard03val-shoot-idm139969846527104/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Dagbøger i udvalg 1834-1846

op fordi jeg intet Øieblik kan faae faldelig Ro til at indtage Stillingen: baglænds.

165 Der er dog ikke Noget med Tiden at gjøre, før den faaer langt dybere Rystelser. Hele Tiden kan deles i dem der skrive, og dem der ikke skrive. De, der skrive, repræsenterer Fortvivlelsen, og de, der læse, misbillige det vel og mene at have en bedre Viisdom, og dog, hvis de var istand til at skrive, saa skreve de det Samme. I Grunden ere de Alle ligemeget forvilede, men naar man ikke kan faae Leilighed til at blive vigtig med sin Fortvivlelse, saa er det ikke Umagen værdt at fortvivle og at lade sig mærke dermed. Er det at have overvundet Tvivlen? – Det kan egentlig ansees som et Motto paa hele Tiden, hvad der staaer i den tydske Theologie: (maaskee det tydske Ord ikke i Forfatterens Mening ganske har havt den Betydning, han har ikke ahnet Fortvivlelsens Maximum): «naar vi ikke mere ere aandelig rige, saa forglemme vi Gud og rose (rühmen) os af, at vi ere fortabte». (cfr. Cap. 10. p. 41). Det er denne Roes, Tiden saa at sige vil have for Gud. Saaledes viser Tidens Fortvivlelse, at den dog ikke kan undvære Gud, thi Pointet i dens Fortvivlelse er netop, at der er en Gud til. Den er ligesom en Pige, der, naar hun ikke kan faae sin Villie med den Elskede, før at modse ham forelsker sig i en Anden. Derved viser hun netop sin Afhængighed af ham, og Pointet i hendes første Kjærlighed er netop Forholdet til den Første. Saaledes vil Tiden ligesom blive sig selv vigtig i Guds Øine. Den behandler ham ligesom Etamelie i den første Kjærlighed behandler Faderen. Kan hun ikke faae sin Villie, saa bliver hun syg, og saa døer hun: «og naar jeg saa engang er død, saa er det bag efter». – Formodentlig mener Tiden, at Gud paa en lignende Maade skal komme i Forlegenhed.

166 Det Forferdeligste, der kan hændte et Menneske, er at han bliver sig selv comisk i det Væsentlige, at han opdager, at hans Følelsers Gehalt er Piat f. E. Dette kan da et Menneske let løbe Fare for ved sit Forhold til et andet Menneske, f. E. ved at troe Udraab og Skrig o. s. v. Her gjelder det om: at være godt bygget.